ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Στήν ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. (3.9.77) πρίν ἀπό τίς ἐκλογές, εἶχε ἐπισημανθεῖ ὅτι: "οἱ ἐκλογές τοῦ '77 θά μποροῦσαν νά εἶναι εὐκαιρία γιά τήν ἀντιστοιχία τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων μέ τά πολιτικά κόμματα, ὁρόσημο γιά τήν ἀνασύνταξη τῶν λαϊκῶν δυνάμεων καί μεσοσταθμός στό δρόμο γιά ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ καί ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ".

Ἔχοντας θέσει σά στόχο τό διπλασιασμό τῶν ψήφων, εἴχαμε προσδιορίσει αὐτή τήν ἐκλογική ὥθηση ἀναγκαία γιά τήν ἐξέλιξη τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. σέ μιά λαϊκή πατριωτική συγκροτημένη δύναμη μέ ἀξιόλογη καί ἀξιόπιστη προοπτική.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέ ὅπλα τίς ξεκάθαρες Ἀρχές του, τήν ἀγωνιστική συνέπεια, τήν ἀκτινοβολία τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Προέδρου του, τήν ὀργανωμένη δουλειά του μέ σωστή ἐκλογική τακτική καί σαφές "Πρόγραμμα" ταύτισε τόν ἀγώνα του μέ τήν ΑΛΛΑΓΗ.

Ἡ Ἐκλογική νίκη τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ταυτίζεται μέ τήν ψῆφο τοῦ Λαοῦ γιά ΑΛΛΑΓΗ.

Ἀπό τήν ἀνάλυση τοῦ διεθνοῦς πλαίσιου καί τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου (εἰσήγηση τοῦ Προέδρου στήν Κ.Ε. τῆς 3ης Σεπτέμβρη '77), προσδιορίζεται ὁ ἀγώνας γιά τήν Ἀλλαγή, σάν ἀγώνας ἀντιϋμπεριαλιστικός καί ἀντιμονοπωλιακός.

Ἡ χώρα μας παρουσιάζει τά χαρακτηριστικά τῶν περιφερειακά καπιταλιστικῶν ἐξαρτημένων οἰκονομιῶν. Εἶναι δεδομένο πώς βρίσκεται κάτω ἀπό ξένη πολιτική, οἰκονομική καί στρατιωτική ἐξάρτηση. Γι'αὐτό προϋπόθεση γιά τόν σοσιαλιστικό μετασχηματισμό, εἶναι ἡ ἀπαλλαγή ἀπ' αὐτήν.

Ἔτσι, ὁ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ, εἶναι ἡ μιά ὄψη τοῦ ἴδιου τοῦ ἀγώνα γιά τή σοσιαλιστική ἀλλαγή. Σήμερα, κάτω ἀπό τούς ὁλοένα καί περισσότερους κινδύνους γιά τήν ἴδια τήν ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ, θά μπορούσαμε νά προσθέσουμε, πώς οἱ ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας ἔχουν ἕναν ἐπιπρόσθετο στόχο, τόν ΕΘΝΙΚΟΑΜΥΝΤΙΚΟ.

./..

Ἡ ἱστορία τῶν ἐξαρτημένων οἰκονομιῶν, εἶναι ἡ ἱστορία τῶν σωρευτικά χαμένων εὐκαιριῶν. Ὅταν οἱ συνέπειες δέν ἀφοροῦν μόνο χρήση πόρων, ἀλλά φθάνουν στό θέμα τῆς προάσπισης τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητας, καί ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, δηλαδή τῆς ἴδιας τῆς ἐθνικῆς μας ἐπιβίωσης, δέν εἶναι δυνατό νά ἀντιμετωπίζονται μέ τακτική ἀναμονῆς ὡρίμανσης ἀντικειμενικῶν συνθηκῶν ἤ ὄξυνσης τῆς κρίσης τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ.

Ἀπαιτεῖται ἐγρήγορση καί ἀντιμετώπιση σέ δύο ἐπίπεδα:

1. Ἐθνική Λαϊκή Ἑνότητα μέ τήν πιό πλατειά συμμαχία ὅλων τῶν ἐργαζόμενων ὅλων τῶν μή προνομιούχων Ἑλλήνων, τήν πιό πλατειά λαϊκή κινητοποίηση καί συσπείρωση μακρυά ἀπό ρομαντισμούς καί σεχταρισμούς.

2. Προετοιμασία τοῦ φορέα τῆς ἀλλαγῆς πρός τό μήνυμα πού ἔστειλε ὁ Λαός στίς ἐκλογές τῆς 20ης Νοέμβρη. Παράλληλα δημιουργία ὀργανωτικῶν καί πολιτικῶν προϋποθέσεων γιά τήν πιό γρήγορη ἄνοδο τῶν λαϊκῶν δυνάμεων μέ εἰρηνικά, δημοκρατικά μέσα, στήν ἐξουσία, γιά ἕνα ὁρατό πιά δρόμο τῆς σοσιαλιστικῆς ἀλλαγῆς.

Ἄν δέν προσαρμόσουμε τήν τακτική μας μέ ἄξονα τούς δύο παραπάνω στόχους, θά ἔχουμε ἐμεῖς ξεκοπεῖ ἀπό τό ρεῦμα καί τίς ἐπιθυμίες τοῦ Λαοῦ.

Ἡ διαμόρφωση τῆς τακτικῆς μας, γίνεται καί μέ τήν ἀνάλυση τῶν ἀκόλουθων παραγόντων:

1. Τό φαινόμενο τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ ριζοσπαστισμοῦ τῶν μαζῶν. Οἱ ἀντιφάσεις τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος μέσα στά πλαίσια τῆς ξένης ἐξάρτησης, ὁδήγησαν σέ νέους ὅρους ἀναπαραγωγῆς καί διεύρυνσής του. Ἔτσι προωθήθηκαν πολιτικές θεσμικές καί ἰδεολογικές ἀναπροσαρμογές τοῦ συστήματος, μέ ἀποτέλεσμα νά παρουσιασθοῦν σχετικές διαταραχές καί ἀλλοιώσεις στίς διαταξικές σχέσεις καί στήν πολιτική συμπεριφορά τῶν διαφόρων κοινωνικῶν στρωμάτων, μέσα ἀπό μιά ἀντίστοιχη πολιτική καί ἰδεολογική κρίση τῆς ἄρχουσας τάξης.

Οἱ ἀναπροσαρμογές αὐτές συνέπεσαν μέ μιά σειρά ἀπό καθοριστικά γεγονότα - μετά τόν ἐμφύλιο - ὅπως ἡ ἄνοδος τῆς Ε.Κ. στήν Κυβέρνηση, ἡ πολιτική κατρακύλα τοῦ '65, ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας, ὁ σκοταδισμός τῆς τέχνης, τό Πολυτεχνεῖο, ἡ προδοσία τῆς Κύπρου, ἡ νόθα μεταπολίτευση.

./..

Κάτω ἀπό τίς συνθῆκες αὐτές, οἱ λαϊκές δυνάμεις ἀπαγκιστρώνονται ἀπό παραδοσιακά μπλόκ, ἀρνοῦνται τήν παθητική θέση, πού ἡ παλιότερη φεουδαρχική μορφή τῆς πολιτικῆς ἐπέβαλε στούς πολίτες, ἀναπτύσσουν ἔντονη κοινωνική καί πολιτική δράση.

Οἱ πολιτικές καί κοινωνικές διεργασίες δροῦν καταλυτικά γιά τή μορφοποίηση ἑνός ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΟΥ ΜΠΛΟΚ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ μέ συγκλίνοντα ταξικά συμφέροντα. Ἡ ἀκαταστάλακτη τάση τοῦ ριζοσπαστισμοῦ, μετουσιώνεται μετά τή μεταπολίτευση σέ δύναμη μέσα ἀπό τήν διάρθρωση ἐπί μέρους μαζικῶν κινημάτων, μέ ὁλόενα καί περισσότερο σταθερό προσανατολισμό συνδικαλιστικῆς - διεκδικητικῆς καί πολιτικῆς πάλης.

2. <u>Οἱ συνέπειες τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν</u>. Ἀπό τούς καινούργιους συσχετισμούς - μέσα στό Λαό καί στή Βουλή, ξεπηδάει μιά ΔΥΝΑΜΙΚΗ καί διαγράφεται μιά ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, πού θά ἐπιταχύνουν καί θά σφραγίσουν τίς μελλοντικές ἐξελίξεις.

Ἡ μεταστροφή τῶν ψήφων ἰδιαίτερα στό ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνδέεται μέ πράξη ἐναντίωσης στήν πολιτική ἐξουσία, καί στίς ἐπιλογές τοῦ μεγάλου κεφαλαίου πάνω στά ἐθνικά καί λαϊκά προβλήματα. Ἀποτελεῖ ἔκφραση τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων γιά ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ.

Τό λαϊκό κίνημα, μέ τήν ἀντιστοίχηση τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων καί πολιτικῶν φορέων - γιά πρώτη φορά μετά τόν ἐμφύλιο - θεμελιώνει ΣΤΑΘΕΡΑ ΤΗΝ ΕΝΑΛΛΑΧΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ταυτισμένη μέ τόν ἀγώνα γιά τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία, καί Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό.

Μέσα ἀπό τήν πολιτική ἀνασύνθεσης καί ἐνοποίησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν, προωθεῖται ὁ νέος λαϊκός συνασπισμός ἐξουσίας, πού:

- Ἔχοντας ἀποκτήσει αὐτονομία, καθορίζει τήν πολιτική του ἔξω ἀπό τή στρατηγική καί τά συμφέροντα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί τοῦ ντόπιου κεφαλαίου, ἀναλαμβάνοντας τίς πρωτοβουλίες κινήσεων σ'ὅλα τά ἐπίπεδα (κοινωνικό, πολιτικό, ἐθνικό καί ἰδεολογικό).
- Ἀρνεῖται καί συγκρούεται μέ τό προσανατολισμό τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης, χαράζοντας μιά ΑΛΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ριζικά διαφορετική ἀπό τή μονότονη, ἀτλαντική, αὐταρχική, ἀντιλαϊκή, πολιτική τῆς Δεξιᾶς.

Ἔτσι ὁ νέος συνασπισμός ἐξουσίας ἀπαρτίζεται ἀπό συγκεκριμένες κοινωνικές καί πολιτικές δυνάμεις, πού στηρίζουν τή δημοκρατία, ὁδηγοῦν τό ἔθνος καί τό λαό στήν ἐθνική καί κοινωνική ἀπελευθέρωση

./..

σέ μιά οὐσιαστική ρήξη μέ τή Δεξιά καί τό μεγάλο κεφάλαιο.

3. Ἐνδεχόμενες ἐξελίξεις. Σέ μιά περιφερειακή χώρα μέ ἐξαρτημένη οἰκονομία δέν εἶναι ἐφικτό τό δικομματικό σύστημα ἐναλλαγῆς. Δέν ὑπάρχει χῶρος γιά βιώσιμο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα.

Ἡ ἄρχουσα τάξη θά ἐπιδιώξει τήν οὐσιαστική ἑνοποίηση τῆς Δεξιᾶς ἀφήνοντας ὅλο καί μικρότερα περιθώρια πρός τά δεξιά καί αὐτό μόνο γιά τεχνητή πόλωση. Ἡ τάση αὐτή, θά συνοδευθεῖ ἀπό σχηματική διαφοροποίηση μέ προοπτική καί κεντροδεξιοῦ σχήματος, μέ σταθερή ἐπιδίωξη τήν ἀπό κοινοῦ διατήρηση τῆς ἐξουσίας, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πάλη τῶν ἐπιγόνων τοῦ κ. Καραμανλῆ.

4. Τά κόμματα μετά τίς ἐκλογές. Ἡ Ν.Δ. εἶναι ὁ συλλογικός ἐκφραστής καί ὁ κοινός παρανομαστής τῶν πολιτικῶν καί κοινωνικῶν συμφερόντων τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης καί τοῦ συστήματος ἐξάρτησης. Ἡ πολιτική της ταλαντεύεται ἀνάμεσα στόν αὐταρχισμό καί στήν ὁριακή μεταρρυθμιστική - ἐκσυγχρονιστική πολιτική, ὄχι τόσο λόγω τῆς συνύπαρξης ἀντιδραστικῶν καί μεταρρυθμιστικῶν στοιχείων, ὅσο κύρια ἀπό τή στάθμιση τῆς καλύτερης τακτικῆς ἐξυπηρέτησης τῶν συγκεκριμένων συμφερόντων. Τό ἀντιδραστικό προγεφύρωμα μέσα στή Ν.Δ. πού βγῆκε ἐνισχυμένο ἀπό τίς ἐκλογές, παρά τήν ἐμφάνιση τοῦ ἀκροδεξιοῦ σχήματος τῆς Ε.Π., δέν ἐναντιώνεται στή "χαρισματική" ἡγεσία τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀλλά στά ὅποια στοιχεῖα τῆς μεταρρυθμιστικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ καί τῶν ἐπιτελῶν του. Μιά ἐνδεχόμενη ἀπουσία τοῦ κ. Καραμανλῆ ἀπό τήν ἀρχηγία τῆς Ν.Δ., θά ἐπιταχύνει διεργασίες στά πλαίσια τῶν ἐνδεχόμενων ἐξελίξεων, πού προαναφέρθηκαν.

Οἱ ἀντιθέσεις μέσα στή Ν.Δ. καί κύρια ὁ διαχωρισμός τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς, θά μποροῦσε σ'ἕνα βαθμό νά ἀξιοποιηθεῖ θετικά ἀπό παρεμβάσεις τοῦ λαϊκοῦ κινήματος καί τῶν φορέων του.

Γιά τίς προοδευτικές δυνάμεις κύριο μέτωπο δέν πρέπει νά εἶναι μονοδιάστατα ἡ Ε.Π., ἀλλά ἡ Δεξιά στό σύνολό της. Ἡ ἐμφάνιση τῆς Ε.Π. πού προβλημάτισε τόν Ἑλληνικό Λαό, ἔγινε στά πλαίσια ἔκφρασης ἑνός δορυφορικοῦ ἐξωτερικοῦ προσανατολισμοῦ, καί μιᾶς μόνιμα αὐταρχικῆς ἄσκησης τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Χρησιμοποιεῖται ὅπως, κύρια σάν μοχλός πίεσης γιά τήν παραπέρα δεξιά ἀπόκλιση τῆς πολιτικῆς τῆς Ν.Δ., σάν ἑστία συσπείρωσης τῶν ἀκραίων στοιχείων καί "ἀπαλλαγῆς" τῆς Ν.Δ. ἀπό τίς εὐθῦνες τῆς ἔλλειψης ἐκδημοκρατισμοῦ.

./..

Η εκλογική συντριβή της ΕΔΗΚ ήταν αποτέλεσμα της αντιφατικής και διμετωπικής πολιτικής της και της ουσιαστικής ταύτισής της με τη Ν.Δ. Δεν μπορούσε όμως, ούτε μπορεί αντικειμενικά να αποτελέσει ένα ευρύ συνασπισμό με λαϊκή βάση, μια που κύριο άξονα δράσης της έχει την πολιτική του συμβιβασμού της ολιγοπωλιακής αστικής τάξης και ορισμένων μεσαίων στρωμάτων με το μονοπωλιακό κεφάλαιο. Η πολιτική της σε σχέση με την Ε.Ο.Κ., αλλά και το ΝΑΤΟ, επεξέτεινε τον συμβιβασμό αυτό, με τα κέντρα εξάρτησης και την ταύτισε οριστικά με τη Ν.Δ.

Οι διεργασίες που γίνονται σήμερα και που οφείλονται κύρια σε προσωπικές διαφορές, οξύνονται από τον ανταγωνισμό της σοσιαλδημοκρατίζουσας τάσης με την κλασσική αστικο-φιλελεύθερη και αποτελούν διεργασίες κορυφής ξεκομμένες από τη συντριπτική πλειοψηφία της παγιδευμένης ακόμα λαϊκής βάσης. Το "συνέδριό" της θα σκοπεύει σε συγκάληψη της ανοικτής κρίσης και μετατροπής της σε έρπουσα κρίση.

Το Κ.Κ.Ε. Τα αποτελέσματα των εκλογών ξεκαθάρισαν περισσότερο οργανωτικά και λιγώτερο πολιτικά τη δεκάχρονη ρευστότητα και εκκρεμότητα που υπήρχε στο χώρο του κομμουνιστικού κινήματος εδώ και 10 χρόνια. Το αποτέλεσμα διαμορφώθηκε χωρίς τη συμμετοχή πλατειών λαϊκών μαζών και αφορούσε τις εσωτερικές μετατοπίσεις και διακυμάνσεις ενός περιχαρακωμένου χωρου.

Μετά τις εκλογές το Κ.Κ.Ε αυτοαναγορεύτηκε σάν θεματοφύλακας της επαναστατικότητας, και σάν το πολιτικό αντίβαρο για τη "σωστή πορεία του μικροαστικού ΠΑ.ΣΟ.Κ.". Δέσμιο της πολιτικής του Μοναδικού Κόμματος και της "επαναστατικής συνέπειας" με την ίδια του τη στάση αυτοπεριορίζει το ρόλο του μέσα σε ένα παραδοσιακό πολιτικό και κοινωνικό χώρο, μένοντας πάντα πίσω από τις εξελίξεις.

Για να καλύψει την αυτο-απομόνωσή του η ηγεσία του επιδίδεται σε μια εύκαιριακή πολιτική απέναντι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαστρεβλώνοντας συνειδητά και συστηματικά τις θέσεις μας. Η εμμονή του σε ξεπερασμένους από την ίδια τη ζωή θεωρητικούς δογματισμούς η υπάρχουσα ιδεολογικο-πολιτική προσήλωση στο ΚΚΣΕ, η λειψή και απαρχαιωμένη στρατηγική του στα ζητήματα πολιτικών και κοινωνικών συμμαχιών, η θέση του στο Αιγαίο για την Εθνική Άμυνα καθώς και η σεχταριστική και στενά κομματική αντίληψή του για τα μαζικά κινήματα, δημιουργούν πρόσθετες δυσκολίες για ισότιμη συνεργασία με άλλους φορείς. Είναι κοινή διαπίστωση πώς το ΚΚΕ επιζητά και επιδιώκει σταθερές συνεργασίες μόνο στο

μέτρο πού ἀσκεῖ τόν ἀποκλειστικό πολιτικό καί ὀργανωτικό ἔλεγχο. Τούτη εἶναι μόνιμη ἐμπειρία ἀπό τή στάση τοῦ Κ.Κ.Ε. στά διάφορα μετωπικά σχήματα, ἐπιτροπές καί στούς μαζικούς χώρους.

Πάντως οἱ ἀντιϋμπεριαλιστικές καί ἀντιμονοπωλιακές θέσεις τοῦ Κ.Κ.Ε ἀποτελοῦ τό θετικό σημεῖο ἀναφορᾶς καί δράσης του. Ὅμως ὁ ἀντιϋμπεριαλισμός του στενεύει καί ὑποβαθμίζεται στό ζήτημα τοῦ Αἰγαίου καί τῆς Ἐθνικῆς Ἄμυνας.

Ἡ Συμμαχία. Ἀποτελεῖ πιά κοινή διαπίστωση - ὅπως ἄλλωστε τό εἶχε προβλέψει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., πώς ἡ Συμμαχία ἦταν ἁπλά ἕνας ἐκλογικός συνασπισμός χωρίς καμμιά στέρεη πολιτική ἑνότητα καί προοπτική.

Οἱ φορεῖς τῆς "Συμμαχίας" μετά τήν ἐκλογική τους συντριβή, ὁ καθένας χωριστά ἀντιμετωπίζει μιά ὁλόπλευρη κρίση. Κρίση ὀργανωτική καί πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ, πού σχετίζεται ἄμεσα μέ τήν ἐπιβίωση καί τήν ὕπαρξη τους σάν αὐτόνομων πολιτικῶν σχηματισμῶν. Μέχρι τό χρόνο τῶν διακυρηγμένων συνεδρίων τους ἡ κατάσταση σ'αὐτούς τούς χώρους εἶναι ἰδιαίτερα ρευστή. Ἀπό τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν μποροῦν καί δέν πρέπει νά ἀγνοηθοῦν τόσο οἱ νέοι προσανατολισμοί ὅσο καί οἱ προθέσεις μεγάλου ἀριθμοῦ μεμονωμένων στελεχῶν καί μεγάλου τμήματος τῆς εὐρύτερης Ἀριστερᾶς.

Σημειώνεται ἀκόμα ἡ στάση ἀναμονῆς προσωπικοτήτων στόν κεντροδεξιό χῶρο, πού εἶναι συνυφασμένη μέ τίς ἀναμενόμενες ἐξελίξεις καί τίς διεργασίες στό χῶρο τῶν ἡγετικῶν ὁμάδων τῆς σημερινῆς ΕΔΗΚ.

5. Ἡ πολιτική τῆς Ν.Δ. μετά τίς ἐκλογές.

1. Στά ἐθνικά ζητήματα συνεχίζεται ἡ ἴδια πολιτική ὑποταγῆς, μέ στόχους:

- Τήν "ἀποσταθεροποίηση" στήν Ν.Α. Μεσόγειο.
- Στήν ἐξεύρεση μιᾶς κοινά ἀποδεχτῆς φόρμουλας γιά τό Κυπριακό, μέσα ἀπό ἀποδιεθνοποίησή του.
- Στή χωρίς ὅρους ἐπιστροφή (εἴτε ὅπως πρῶτα εἴτε μέ τήν "ἰδιότυπον σχέσιν") τῆς χώρας 'μας στό ΝΑΤΟ.
- Στή διατήρηση καί τήν ἐπέκταση τῶν ξένων βάσεων στόν τόπο μας.
- Στή συγκεκριμενοποίηση τοῦ χρονοδιαγράμματος καί τῶν ἐπί μέρους σταδίων ἔνταξης τῆς Ἑλλάδας στήν Ε.Ο.Κ.

Στό ζήτημα τοῦ Αἰγαίου, ὁ καθοδηγούμενος ἀπό τίς ΗΠΑ καί ΝΑΤΟ τούρκικος ἐπεκτατισμός, ὄχι μόνο δέν ἀντιμετωπίζεται, ἀλλά εὐνοεῖται

ἀπό τήν χωρίς ὅρους συνάντηση κ. Καραμανλῆ - ΕΤΣΕΒΙΤ καί ὁδηγεῖ ἤ σέ μονομερεῖς παραχωρήσεις ἤ σέ σύγκρουση.

2. Στά οἰκονομικά ζητήματα συνεχίζεται ἡ πολιτική τῆς "λιτότητας", ἡ φιλομονοπωλιακή πολιτική, μέ ταυτόχρονη ἀπόπειρα διάσπασης τῆς ἑνότητας τῶν ἐργαζόμενων μέ τήν καλλιέργεια τεχνητῶν ἀντιθέσεων.

Συνεχίζεται ἡ ὄξυνση τῶν σχέσεων μεταξύ ἐργοδοσίας καί ἐργαζόμενων, συμπίεση τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος καί τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων. Ἡ ἀνισοκατανομή τοῦ πλούτου ταξικά καί γεωγραφικά ἐντείνεται, ἐνῶ ἡ οἰκονομική πολιτική τῆς Ν.Δ. δέσμια τῆς ἐξαρτημένης φύσης της, δέν ἔχει περιθώρια γιά παραχωρήσεις, παροχές καί κάλυψη τῶν συλλογικοποιημένων ἀναγκῶν τοῦ Λαοῦ.

Κάτω ἀπό τίς συνθῆκες αὐτές, οἱ ἐργαζόμενοι θά ἀπαντοῦν μέ ἀπεργιακές κινητοποιήσεις καί ἀγῶνες.

3. Στά ζητήματα θεσμῶν. Ἡ ἀνάγκη γιά τή διαιώνιση τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, ὡθεῖ τή Ν.Δ. σέ προσπάθεια προσαρμογῆς τῶν θεσμῶν τόσο σέ ἐπίπεδο κοινωνικοοικονομικοῦ τομέα, ὅσο καί στό ἐποικοδόμημα (ἀναμόρφωση θεσμῶν καί ἀναπροσαρμογή λειτουργίας, ἀνανέωση ἰδεολογίας τῆς Δεξιᾶς).

Γιά τήν Κυβέρνηση εἶναι ἀνύπαρκτο τό δίλημμα ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ - ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ. Ἡ πολιτική της θά κινεῖται μέ συνεχῆ ταλάντευση στήν πορεία ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ - ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ.

Οἱ προοδευτικές δυνάμεις ὀφείλουν νά ἀποκαλύπτουν καί νά διαχωρίζουν κάθε φορά τήν ἄρνηση τῆς ἀντίδρασης στόν ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ καί τήν παρίδα τῆς μεταρρύθμισης. Παράλληλα ἐπωμίζονται τό βάρος τῆς διατήρησης τῶν κεκτημένων καί τῆς προώθησης τῆς δημοκρατικῆς πάλης ἀπό καλύτερες θέσεις.

6. Μαζικό Κίνημα. Τό Λαϊκό Κίνημα στούς χώρους δουλειᾶς (συνδικαλιστικό Κίνημα) κατοικίας καί διαβίωσης (τοπική αὐτοδιοίκηση) στό συνεταιριστικό Κίνημα καί στούς χώρους μόρφωσης καί κουλτούρας, ἐκφράζεται μέ κινητοποιήσεις πού δέν συμπορεύονται πάντα μέ ἀντίστοιχη ὀργανωτική καί πολιτική ἐπένδυση. Στόχος μας πρωταρχικός παραμένει: Μαζικό Κίνημα ὀργανωτικά αὐτόνομο, πολιτικοποιημένο, ταξικά πλατύ καί ἑνωτικό μέ τό Λαό πρωταγωνιστή, σύμμαχο καί ὄχι θεατή.

Οἱ ἐργαζόμενοι ἀρνοῦνται τήν πολιτική τῆς "λιτότητας", παλεύουν γιά καλύτερους μισθούς, μέ ἀναπροσαρμογή στήν τιμάριθμο, γιά συμμετοχή

στήν αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καί γιά τήν ἀνακατανομή του, γιά καλύτερες συνθῆκες δουλειᾶς, γιά καλύτερη ποιότητα ζωῆς. Παράλληλα ὅμως μέ τά οἰκονομικά τους αἰτήματα, θέτουν στόχους μαζικῆς πάλης γιά ἀλλαγή τῶν θεσμικῶν πλαισίων.

7. Ἡ Πολιτική τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα ἀπό τήν ἀνάλυση τῆς συγκεκριμένης ἑλληνικῆς πραγματικότητας καί τῶν διεθνῶν δεδομένων παλεύει γιά νά μπεῖ τέρμα στό ἀδιέξοδο, πού ὁδηγεῖ ἡ πολιτική τῆς Δεξιᾶς, χτίζοντας μιά ΑΛΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Μιά πολιτική, πού ἀμφισβητεῖ καί συγκρούεται μέ τήν ἀτλαντική, ἀυταρχική καί ἀντιλαϊκή πολιτική τῆς Ν.Δ.

Προδιαγράφει μιά ἀγωνιστική πορεία ἐθνικά, πολιτικά καί ταξικά πορσδιορισμένη σέ μιά ἀπόλυτη ταύτιση τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργαζόμενου Λαοῦ καί τοῦ Ἔθνους.

Μέ τήν προοπτική τῆς στέρεης συγκρότησης τῆς πιό πλατειᾶς ἀνάπτυξης τοῦ Λαϊκοῦ Συνασπισμοῦ ἐξουσίας, τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. υἱοθετεῖ τήν ξεκάθαρη γραμμή τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ.

Μέ μέσο τήν ΑΝΟΙΧΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ, ἀπευθύνεται στίς μεγάλες μᾶζες τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ μακρυά ἀπό κληρονομικές "κομματικές" ἐξαρτήσεις καί προκαταλήψεις, γιά τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, τήν Ἐδαφική Ἀκεραιότητα, τή Δημοκρατία, τή Σοσιαλιστική Ἀλλαγή.

Ἡ πολιτική μας προσδιορίζεται: ἐθνικά μέ τήν ἀνυποχώρητη προάσπιση τῆς εἰρήνης, πολιτικά μέ τόν ἐκδημοκρατισμό τῶν θεσμῶν, ταξικά μέ τόν ἀντιμονοπωλιακό ἀγώνα μέ ταυτόχρονη πολιτιστική καί ἰδεολογική δράση. Μπροστά στήν εὐέλικτη καί ἑνωτική στρατηγική τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἡ Ν.Δ. ἐξαπέλυσε πολωτική ἰδεολογική πρόκληση πρός τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., μέ ἐπιστράτευση τῶν πιό "ἀνομοιόμορφων" παραγόντων τῆς Δεξιᾶς. Ἡ πρόκληση αὐτή, ἀπαιτεῖ θαρρετή καί ἐπιθετική ἀντιμετώπιση.

- Ἀποκαλύπτει τήν ξενόφερτη, ἀντιδημοκρατική καί ἀντιλαϊκή ἰδεολογία τῆς ἄρχουσας τάξης, καί ταυτόχρονα προβάλλει καί ἐκλαϊκεύει τή δική μας ἰδεολογική ταυτότητα καί τό πολιτικό μας πρόγραμμα.
- Δέν "ὁδηγεῖται" στή σχηματική πόλωση καί τήν ... ρή ρήξη πού ἐπιδιώκει ἡ Δεξιά.
- Ἡ ἀνένδοτη καί ἀσυμβίβαστη στάση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν ἐξαντλεῖται μόνο στή Βουλή. Ἐπεκτείνεται στήν ἐξωκοινοβουλευτική δράση.
- Ἡ Γραμμή τῆς Ἐθνικῆς Λαϊκῆς Ἑνότητας καί ἡ ἀνοικτή δημοκρατική πολιτική δράση, προωθεῖ πλατειά - ἑνωτικά - δημοκρατικά, διεκδικητικά καί μαζικά Κινήματα στούς τόπους κατοικίας, στούς χώρους δουλειᾶς, μόρφωσης, ψυχαγωγίας κάθε Ἕλληνα.
- Γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἡ ΒΟΥΛΗ, ἡ Τοπική Αὐτοδιοίκηση, ἡ ... ΟΡΓΑΝΩΣΗ, δέν ἀποτελοῦν χώρους διαμαρτυρίας, ἀλλά χώρους υπεύθυνης ἄσκησης τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας.
- Ὁ Συνδικαλισμός δέν ἀποτελεῖ πεδίο παραταξιακῶν ἀνταγωνισμῶν ἀλλά ὑπεύθυνης συμμετοχῆς στούς ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ.

./..

Κάτω ἀπ'αὐτές τίς προϋποθέσις, δέν ματαβάλλονται οἱ θέσεις μας γιά τή συνεργασία τῶν δημοκ.ρατικῶν δυνάμεων. Θά ἐπιδιώξουμε τήν πιό πλατειά συσπείρωση καί συνεργασία τῆς βάσης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, γιά κάθε θέμα πού κπροκύπτει, σέκάθε χῶρο, ὅπως βέβαια ὁρίζουν οἱ συγκεκριμένες συνθῆκες. Στούς μαζικούς χώρους καί στίς δημοτικές ἐκλογές, ὅπου τό ὑπογορεύει ἡ ἰδιαιτεροότητα τῶν καταστάσεων, θά προσπαθήσουμε νά ὑλοποιήσουμε τή πιό πλατειά συνεργασία καί τή δέσμευση σέ μιά κοινή προγραμματική πλατφόρμα δημοκρατικῶν δυνάμεων, κπροσδιορίζοντας μια΄ σαφῆ ἀντιπολιτευτική - ἀντιδεξιά προοπτική.

Πρέπει ὅμως νά γίνει σαφές, καί κατανοητό, τόσο μέ τίς διακηρύξεις μας, ὅσο καί μέ τήν πολιτική πρατική μας ὅτι δέν εἴμαστε διατιθεμένοι νά φαλκιδεύσουμε τή θέληση τοῦ Λαοῦ. Δέν θά ἀναλώσουμε τίς προσπάθειές μας γιά τήν ἐπίτευξη τῆς Δημοκρατικῆς Συνεργασίας, ἐμπλεκόμενοι σέ ἀτέρμονες διεκλυστίνδες.

Εἶναι ἀταλάντευτη ἡ πίστη μας γιά Συνεργασία καί σέ ἐπίπεδο κορυφῆς σέ συγκεκριμένα θέματα σάν μέσο πραγματωσης τῶν ἐπί μέρους στόχων τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος. Τά προγράμματα ἔχουν τεθεῖ στήν κρίση τοῦ Λαοῦ καί ἐπομένως ἔχουν προσδιοριστεῖ τά ἐπί μέρους "βάρη" ποσοτικά καί ποιοτικά.

Ἡ κρισιμότητα τῶν περιστάσεων δέν ἐπιτρέπουν πολυτέλειες χαμένων εὐκαιριῶν ἤ ἀπώλεια χρόνου καί δυνάμεων. Δέν εἶναι στίς ἀρχές μας καμμιά τάση γιά "ἡγεμονισμό" στό λαϊκό Κίνημα.

Πιστεύοντας ὅμως στήν ἀμφιδρομη σχέση Λαοῦ καί πολιτικοῦ φορέα ἔχουμε προσδιορίσει ξεκάθαρα τό πολιτικό μας στίγμα καί ὁ Λαός ἔδωσε μέ τήν ἐτυμηγορία του τήν ἄποψή του γιάτ ὁν φορέα τῆς Ἀλλαγῆς. Καί αὐτό ἐποτελεῖ ἕνα ἀσφαλές καί ἀντικειμενικό δεδομένο.

Ἡ προώθηση τῆς Συνεργασίας τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, συναντᾶ δυσχέρειες σ'αὐτή τή φάση, λόγω τῆς ρευστότητος, πού ἐπικρατεῖ στό χῶρο τῆς Ἀντιπολίτευσης.

8. Ἄξονες γενικῆς δράσης τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

1. Ἀνάπτυξη καί παρέμβαση στά μαζικά κινήματα

Ἡ συμμετοχή μας καί ἡ τακτική μας στά μαζικά κινήματα πρέπει νά προσδιορίζονται ἀπό τίς ἀκόλουθες ἀρχές:

./..

α. Σεβασμός στήν ὀργανωτική αὐτονομία τοῦ χώρου. Διαμόρφωση τῶν ἀντιστοίχων πολιτικῶν ἐπιλογῶν μέ βάση τήν πλήρη γνώση καί ἀνάλυση τῆς προβληματικῆς, πού ἀναπτύσσεται στά ἐπί μέρους ζητήματα τοῦ χώρου, ἀλλά καί τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων.

β. Προσπάθεια περάσματος τῶν ὥριμων θεσμικῶν ἀλλαγῶν μέσα στή Βουλή, ἀλλά καί λαϊκή παρέμβαση γιά τήν ὑποστήριξη νέων θεσμῶν. (π.χ. Ἀναπτυξιακές Ἐπιτροπές, λαϊκές συνελεύσεις, συνοικιακά συμβούλια γύρω ἀπό τήν αὐτοδιοίκηση καί τά θεσμοθετημένα ὄργανά της - ἐργοστασιακά σωματεῖα καί Συντονιστικές Ἐπιτροπές γύρω ἀπό μεγάλες συνδικαλιστικές ὁμάδες, ἀνεξάρτητα ἄν ἔχουν ἤ ὄχι, ἐγκριθεῖ θεσμικά).

γ. Κύριος στόχος μας πρέπει νά εἶναι ἡ μαζικοποίηση τῶν συλλόγων, συνδικάτων, σωματείων κ.λ.π., πού καταξιώνονται στή δράση καί ὄχι ἡ δημιουργία ἤ διάσωση σωματείων - σφραγίδων, πού δέν ἐξυπηρετοῦν τίποτα ἄλλο, παρά τή λογική τῆς μικροκομματικῆς αὐτοεπιβεβαίωσης.

2. <u>Τοπική Αὐτοδιοίκηση</u>

Τό 1978 περικλείνει μιά καινούργια πολιτική ἀναμέτρηση μέ καθοριστική σημασία. Εἶναι ἡ μάχη τῶν Δημοτικῶν καί Κοινοτικῶν ἐκλογῶν. Ἐπιδίωξη τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., εἶναι νά διαδραματίσει καταλυτικό ρόλο γιά τή συνοχή καί τή πολιτική δέσμευση τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, στήν ἀντιμετώπιση τῆς αὐταρχικῆς πολιτικῆς τῆς Δεξιᾶς.

Κύριος στόχος τῶν πρωτοβουλιῶν μας θά εἶναι ἡ μετεξέλιξη τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων, σέ ὄργανα δημοκρατικῆς ἀποκέντρωμένης ἐξουσίας καί σέ κύτταρα συλλογικοῦ σχεδιασμοῦ γιά τήν οἰκονομική καί πολιτιστική ἀνάπτυξη τοῦ Λαοῦ. Ἡ ἔκβαση αὐτῆς τῆς μάχης, ἀπαιτεῖ ἔγκαιρη καί ἔντονη προετοιμασία καί δραστηριότητα τῶν Τ.Ο. καί τῶν Ν.Ε. στίς πόλεις καί τά χωριά.

3. <u>Ἐνημέρωση τοῦ Λαοῦ</u>

Τό ἄμεσο ἀντίμετρο στή Κυβερνητική προπαγάνδα, ἀποτελεῖ ἡ δική μας ζωντανή ἐπαφή καί ἐνημέρωση τοῦ Λαοῦ, μέ αἰχμές στά ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ, Ε.Ο.Κ., Μαζικά μέσα ἐνημέρωσης.

./..

4. Μέσα στά πλαίσια μιᾶς πλατειᾶς ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ-ΔΡΑΣΗΣ πρέπει νά προετοιμαστεῖ καί ἡ Γιορτή Νεολαίας '78

5. Θά πραγματοποιηθοῦν οἱ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. γιά τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση καί τό Συνδικαλιστικό σέ πρώτη φάση τό ΑΓΡΟΤΙΚΟ καί τό ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ, τή ΝΕΟΛΑΙΑ ἀργότερα.

6. Κορύφωση τῶν πολιτικῶν καί ἐθνικῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στό διεθνῆ χῶρο, θά ἀποτελέσει ἡ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟ ΦΛΕΒΑΡΗ ΤΟΥ '79 .

7. Κοινοβούλιο

Οἱ 93 Βουλευτές τοῦ Κινήματος, ταγμένοι στήν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ μέ σωστή διάταξη, ὑπεύθυνη καί συλλογική δουλειά, δίνουν ἕνα καινούργιο νόημα τοῦ γνήσιου πολιτικοῦ καί ταξικοῦ κοινοβουλευτικοῦ" εργου. Τά πρῶτα βήματα γιά τή στρατηγική ἀξιοποίηση τοῦ θεσμοῦ τοῦ Κοινοβούλιου, ἤρχισαν νά ὑλοποιοῦνται:

- Μέ τόν οὐσιαστικό ἔλεγχο,
- Μέ τήν ἐπιθετική δουλειά γιά τήν ἐπεξεργασία θεσμικῶν νόμων,
- Μέ τήν πολιτική κάλυψη καί προώθηση τῶν ἐξωκοινοβουλευτικῶν ἀγώνων.

Τοῦτο τό σημαντικό ἔργο τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐκπροσώπησης, ἐντάσσεται στή γενική πολιτική ΔΡΑΣΗ τῆς ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί στηρίζεται σταθερά :

- Στό ἐπιστημονικό ἐπιτελεῖο καί
- Στίς ἀνίστοιχες ἐπιτροπές τοῦ Κινήματος σέ πλήρη διασύνδεση μέ τήν πληροφόρηση καί δράση τῶν Τ.Ο. καί Κ.Ο. τοῦ Κινήματος.

9. Ὁρισμένες πλευρές τῆς ὀργανωτικῆς μας πολιτικῆς

Ἡ διαμόρφωση τῆς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς θά ἀποτελέσει ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ἀνάλυσης καί συζήτησης στήν ἑπόμενη συνεδρίαση τῆς Κ.Ε.

Ὁ Πυρήνας τοῦ ὀργανωτικοῦ προβλήματος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. (παρ' ὅλες τίς φιλότιμες προσπάθειες καί τά πρῶτα βήματα) συνεχίζει νά ἐντοπίζεται στήν ἀναπαραγωγή τῆς ἰδεολογίας μέσα στό Κίνημα, διαμόρφωση χειραφετημένων στελεχῶν, σύνδεση θεωρίας καί πράξης μέσα ἀπό

./..

τήν κατοχύρωση μιᾶς πλατειᾶς μαζικῆς ἀντίληψης.

Στόν ἀναπροσανατολισμό τῶν Τ.Ο. καί Κ.Ο., στήν Κεντρική ἐνίσχυση τῶν καθοδηγητικῶν ἐπιτροπῶν μαζικῶν χώρων καί Αὐτοδιοίκησης, στίς ἐξορμήσεις κλιμακίων στήν ἐπαρχία, στά ἐξειδικευμέναπ λά να δουλειᾶς καί στήν παρακολούθηση τῆς ὑλοποίησής τους, στήν ἐνίσχυση τῆς καθοδηγητικῆς λειτουργίας καί δράσης τῶν Ν.Ε. μέ ἐφαρμογή τοῦ Καταστατικοῦ σέ περιπτώσεις ἀδυναμιῶν.

Μαζικοποίηση

Εἶναι ἀπόλυτα ἀπαραίτητο νά διατηρηφθεῖ ἡ διαλεκτική σχέση ἀνάμεσα στή ὀργανωμένη καί ἐκλογική βάση, σέ ἱκανοποιητικό ἐπίπεδο. Ἡ Ἐπιλογή γιά τή ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ καί τή ΜΑΖΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ τῆς ὀργάνωσης μας, εἶναι ἄμεση καί ἐπιταχτική καί δένεται στενά μέ τήν ἴδια τήν ἰδεολογικο-πολιτική φυσιογνωμία καί τήν ταξική ὑπόσταση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αὐτό σημαίνει:

- Ἀνοιχτή - πλ ατειά στρατολόγηση νέων μελῶν στίς Τ.Ο. καί Κ.Ο.
- Δημιουργία καινούργιων Τ.Ο. ἤ Κ.Ο.
- Ἀνάπτυξη διασυνδεσεων καί μόνιμων λειτουργιῶν μέ τούς φίλους καί ὀπαδούς τοῦ Κινήματος.
- Ταξική ἀντιπροσώπευση καί ἔκφραση τῶν διαφόρων κοινωνικῶν στρωμάτων.
- Ἰδεολογική καί πολιτική ἐπιμόρφωση καί διαπαιδαγώγηση τῶν μελῶν καί στελεχῶν μας.
- Σωστή διατάξη καί καταμερισμό τοῦ δυναμικοῦ μας γιά καλύτερη καί ὑπεύθυνη παρέμβαση μέσα στό λαό καί τά προβλήματά του.
- Δοκιμασία καί ἐμπλουτισμό τῆς πολιτικῆς μας γραμμῆς.

Στόχος μας γιά τό ἑπόμενο 6μηνο, εἶναι ὁ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ τῶν μελῶν καί ἡ πιό μεστή λειτουργία, τῆς ὀργάνωσής μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ μας εἶναι:

Κανένα χωριό ἤ συνοικία χωρίς Τ.Ο. ἤ Πυρήνα τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κανένας χῶρος δουλειᾶς χωρίς ὀργάνωση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ἔνταση καί στροφή τῆς Δουλειᾶς μας πρός τούς ἐργαζόμενους καί τούς ἀγρότες, τή νεολαία . Καί μιά ἐπιμελημένη προσέγγιση στά μιπρομεσαῖα στρώματα.

./..

ΚΑΘΕ ὀργάνωση Τ.Ο. ἤ Κ.Ο. ΝΑ ΓΙΝΕΙ στόν ἀντίστοιχο χῶρο της, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σέ μικρογραφία.

'Ιδεολογικοπολιτική δουλειά

"Οσο ἀναγκαία εἶναι ἡ μαζικοποίηση καί τό πλάτεμα τοῦ Κινήματος, τόσο ἀναγκαῖο εἶναι τό ξεκαθάρισμα τῆς ἰδεολογικῆς του ταυτότητας καί ἡ κατάχτηση τῆς πολιτικῆς του ἑνότητας καί συνοχῆς. "Ενα τέτοιο ἔργο καί δύσκολο εἶναι καί μακροχρόνιο. Σέκαμμιά περίπτωση ὅμως, δέν μπορεῖ νά λυθεῖ εὐκαιριακά καί ἐρασιτεχνικά. 'Αντίθετα ἀπαιτεῖ καλοδουλεμένο καί ἐφικτό προγραμματισμό, ὁλοκληρωμένες καί σοβαρές πολιτικές ἀντιλήψεις. ~~ΤΟ ΚΕΜΠΔΙΑ~~ Ἡ Ἑωιτροωὴ Διαφωτιοης ἀσχολεῖται σύμφωνα μέ τίς δυνατότητες πού ἔχει, σοβαρά πρός αὐτή τή κατεύθυνση.

Τά σπουδιαότερα σημεῖα τῆς προσπάθειας τοῦ ~~ΚΕΜΠΔΙΑ~~ Ἑωιτροωὴς Διαγωιοης περιλαμβάνουν:

- Τό ἰδεολογικό-πολιτικό ξεκαθάρισμα τῶν θέσεών μας μέσα σέ θεωρητικές ἀναλύσεις.
- Τήν καταστρωση συγκεκριμένου πλάνου αὐτομόρφωσης καί ἐπιμόρφωσης στελεχῶν καί μελῶν, πού ἐκτός ἀπό τήν ὑπόδειξη τῶν βιβλίων πρέπει νά συνοδεύεταικαί ἀπό προσανατολιστικές ἐρωτοαπαντήσεις καί εἰσαγωγές.
- Τίς ἐπαφές τακτικές τούς ἀντίστοιχους ὑπεύθυνους τῶν Ν.Ε. καί τῶν Τ.Ο. γιά πολιτική ἐνημέρωση καί ἰδεολογικό προβληματισμό.
- Τήν ἐκλαϊκευση τῆς πολιτικῆς μας σέ ἁπλή καί κατανοητή γλώσσα, μέ ζωντανά παραδείγματα.
- Τή συστηματικοποίηση τῶν θέσεών μας γιά ἄμεση γνώση καί ἀφομοίωση τῶν καινούργιων μελῶν μας.
- Τή συνεχῆ ἀντιπαράθεση τῶν πολιτικῶν θέσεων τῶν ἄλλων κομμάτων γιά νά συνειδητοποιηθοῦν τά σημεῖα σύμπτωσης, προσέγγισης, καί ριζικῆς διαφωνίας μέ τά ἄλλα κόμματα.
- Τή διοργάνωση ἀνοιχτῶν συζητήσεων μέ ἐπίκαιρα θέματα καί θεωρητικά ζητήματα.
- Τήν ἀνάπτυξη μιᾶς σταθερῆς σχέσης καί πολιτικοῦ διαλόγου σέ στελέχη τοῦ περίγυρου καί τοῦ περιθώριου μέ θεωρητικές καί πολιτικές γνώσεις.
- Τήν ἐπιμέλεια τῆς μόρφωσης καί τοῦ περιεχόμενου τῆς ἔκδοσης τοῦ μηνιάτικου δελτίου προσηλωμένο πάντα στή μεταξέλιξή του σέ μηνιάτικο θεωρητικό περιοδικό.

./..

Νεολαία

Στά τρία χρόνια πού πέρασαν, ἡ Νεολαία ἔπαιξε σημαντικό ρόλο στή δράση, τή κινητοποίηση καί στό ἀνέβασμα τοῦ πολιτικο-ιδεολογικοῦ ἐπιπέδου τῆς ὀργάνωσης.

"Εχουν γίνει πολλές προσπάθειες γιά τήν ὀργάνωση τοῦ χώρου τῆς νεοκαί τή σωστή διάταξη τῶν δυνάμεών της. Οἱ συνεχεῖς ἀγῶνες, ἡ συνδικαλιστική δουλειά, ὅπως καί ἡ πρωτοβουλία καί ὑλοποίηση τῆς γιορτῆς Νεολαίας '77, ἔδωσαν μιά νέα ὤθηση στή δυνατότητα παρέμβσης στά νεολαϊστικα προβλήματα καί στή κατοχύρωση τῆς ξέχωρης φυσιογνωμίας τῆς Νεολαίας μας.

Γιά τή παραπέρα προώθηση στή συγκρότηση, στή λειτουργία καί στή σύνδεσή της μέ τίς νεολαιϊστικες μᾶζες, ἀπαιτεῖται νά προωθηθοῦν οἱ ἑξῆς στόχοι ἀπό τή ναολαία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. :

- Ἰδεολογική καί πολιτική συγκρότηση καί αὐτοδυναμία.
- Συνεχῆ καί σταθερή ὀργναωτική δουλειά καί δράση.
- "Ενταση τῆς προσπάθειας γιά μελέτη καί ἀνάλυση τῶν προβληματων τῶν ἐπί μέρους χώρων, μέ στόχο τήν καθοδήγηση καί οὐσιαστικοποίηση τῶν δεσμῶν της μέ τά ἐπί μέρους μαζικά κινήματος τῆς Νεολαίας.
- Σταθεροποίηση καί ἀναπαραγωγή τοῦ στελεχιακοῦ της δυναμικοῦ .
- "Ενταση τῆς προσπάθειας γιά οὐσιαστική ἐπαφή καί ἀνάπτυξη τῶν ὀργανωμένων δυνάμεων πρός ἀγροτική καί ἐργαζόμενη νεολαία, καί τούς σπουδαστές, τῶν τεχνικῶν σχολῶν.
- Σωστή διάταξη, καθημερινή παρουσία καί ὀργανωμένη δουλειά στά Α.Ε.Ι. καί στίς Τεχνικές Σχολές.

ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Τό τελευταῖο τρίμηνο ἐπωμιστήκαμε μιά σοβαρή προσπάθεια γιά τή συγκρότηση μόνιμου δημοσιογραφικοῦ ἐπιτελείου, γιά τή βελτίωση τῆς μορφῆς καί τοῦ περιεχομένου καί γιά τήν αὔξηση τῆς κυκλοφορίας τῆς 'Εξόρμησης. Τά πρῶτα βήματα ἔγιναν. Συνέχίζουν ὅμως νά ὑπάρχουν ἐλλείψεις καί ἀδυναμίες.

"Αμεσος στόχος μας ἀποτελεῖ ἡ δημιουργία ὀργανωτικῶν καί τεχνικῶν προϋποθέσεων γιά νά προχωρήσουμε στή Κυριακάτικη ἔκδοση τῆς "Ε" μέ πλατύ λαϊκό χαρακτῆρα.

./..

Ἡ μέχρι τώρα κυκλοφορία τῆς "Ε" ἔχει φθάσει στά 40.000. Στόχος μας γιά τό ἑπόμενο τρίμηνο εἶναι τά 50.000 φύλλα.

Ὑποχρέωση ὅλων τῶν στελεχῶν καί τῶν μελῶν μας εἶναι ἵνά βοηθήσουν μέ ἄρθρα, ἔρευνες καί ἀνταποκρίσεις γιά τή ποιοτική καί ποσοτική ἀνάπτυξη τῆς "Ε".